

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0373/2012

15.11.2012

BETÄNKANDE

om den mikrobiella utmaningen – allt större hot från antimikrobiell resistens
(2012/2041(INI))

Utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

Föredragande: Anna Rosbach

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	16
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING.....	19
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	23

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den mikrobiella utmaningen – allt större hot från antimikrobiell resistens (2012/2041(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av rådets slutsatser av den 22 juni 2012 om ”Antimikrobiell resistens och dess inverkan på hälsovårdssektorn och veterinärsektorn – ett samlat hälsoperspektiv”,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 15 november 2011 om en handlingsplan mot antimikrobiell resistens (COM(2011)0748),
- med beaktande av kommissionens rekommendation av den 27 oktober 2011 om initiativet för gemensam programplanering för forskning ”Den mikrobiella utmaningen – ett nytt hot mot människors hälsa” (COM(2011)7660),
- med beaktande av sin resolution av den 27 oktober 2011 om det hot mot folkhälsan som antimikrobiell resistens utgör,¹
- med beaktande av sin resolution av den 12 maj 2011 om antibiotikaresistens,²
- med beaktande av kommissionens arbetsdokument av den 18 november 2009 om antimikrobiell resistens (SANCO/6876/2009r6),
- med beaktande av den gemensamma tekniska rapporten av den 17 september 2009 från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) med titeln ”The bacterial challenge: time to react – A call to narrow the gap between multidrug-resistant bacteria in the EU and the development of new antibacterial agents”³,
- med beaktande av den andra gemensamma rapporten av den 14 mars 2012 från Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) med titeln ”Antimicrobial resistance in zoonotic bacteria affecting humans, animals and food”,⁴
- med beaktande av slutsatserna från rådets 2876:e möte den 10 juni 2008 om antimikrobiell resistens,
- med beaktande av slutsatserna från rådets 2980:e möte den 1 december 2009 om innovativa incitament till effektiva antibiotika,

¹ Antagna texter, P7_TA(2011)0473.

² Antagna texter, P7_TA(2011)0238.

³ http://www.ema.europa.eu/docs/en_GB/document_library/Report/2009/11/WC500008770.pdf

⁴ <http://www.efsa.europa.eu/en/efsajournal/pub/2598.htm> EFSA Journal 2012;10(3):2598 [233 sidor].

- med beaktande av rådets rekommendation av den 9 juni 2009 om patientsäkerhet och förebyggande och kontroll av vårdrelaterade infektioner,¹
- med beaktande av den tredje översynen av Världshälsoorganisationens (WHO) förteckning över antimikrobiella medel av kritisk betydelse för humanmedicin (rapport från det tredje mötet i WHO:s rådgivande grupp för integrerad övervakning av antimikrobiell resistens den 14–17 juni 2011 i Oslo i Norge) och till Världsoorganisationen för djurhälsa (OIE) förteckning över antimikrobiella medel av betydelse för veterinärmedicinen ("Antimicrobial Agents of Veterinary Importance", OIE, maj 2007) och senare tillägg,
- med beaktande av kommissionens andra rapport till rådet av den 9 april 2010 på grundval av medlemsstaternas rapporter om genomförandet av rådets rekommendation (2002/777/EG) om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin², och kommissionens arbetsdokument som åtföljer denna rapport³,
- med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1831/2003 av den 22 september 2003 om fodertillsatser där användningen av antibiotika som tillväxtbefrämjande medel förbjuds⁴,
- med beaktande av rådets rekommendation av den 15 november 2001 om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin⁵ (2002/77/EG) och av Europaparlamentets resolution av den 23 oktober 2001 om förslaget till denna rekommendation (COM(2001)0333),
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 20 juni 2001 om en gemenskapsstrategi mot antibiotikaresistens (COM(2001)0333),
- med beaktande av sin resolution av den 5 maj 2010 om utvärdering och bedömning av handlingsplanen för djurskydd och djurs välbefinnande 2006–2010,⁶
- med beaktande av rekommendationerna för framtida samarbete mellan Förenta staterna och EU inom den transatlantiska arbetsgruppen för antimikrobiell resistens (Tatfar),⁷
- med beaktande av Codex alimentarius "Guidelines for Risk Analysis of Foodborne Antimicrobial Resistance",⁸
- med beaktande av Codex Code of practice för att minimera och begränsa antimikrobiell resistens (CAC/RCP 61-2005),

¹ EUT C 151, 3.7.2009, s. 1.

² http://ec.europa.eu/health/antimicrobial_resistance/docs/amr_report2_en.pdf

³ http://ec.europa.eu/health/antimicrobial_resistance/docs/cswd_technicalannex_en.pdf

⁴ EUT L 268, 18.10.2003, s. 29.

⁵ EGT L 34, 5.2.2002, s. 13.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2010)0130.

⁷ http://ecdc.europa.eu/en/activities/diseaseprogrammes/TATFAR/Documents/210911_TATFAR_Report.pdf

⁸ CAC/GL 77- 2011.

- med beaktande av den förberedande åtgärden ”Antimikrobiell resistens: forskning om orsakerna till hög och olämplig användning av antibiotika” som parlamentet röstade om inom ramen för Europeiska unionens allmänna budget för budgetåret 2012, och som syftar till att utreda frågan om oriktig användning och försäljning av antimikrobiella medel med eller utan recept längs hela kedjan – från läkaren och farmaceuten till patienten – och att undersöka samtliga inblandade aktörers beteende,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och yttrandet från utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling (A7-0373/2012), och av följande skäl:
 - A. Utvecklingen av läkemedelsresistens är en naturlig och oundviklig konsekvens av antimikrobiell behandling. Denna process kan påskyndas av överdriven och omdömeslös användning i human- och veterinärmedicin som, i kombination med otillräcklig hygien och infektionskontroll, kan äventyra den effektiva användningen av ett redan begränsat antal antimikrobiella medel.
 - B. Antibiotikaresistensen hos vissa bakterier är så hög som 25 procent eller mer i flera medlemsstater.
 - C. Problemet med antimikrobiell resistens beror till stor del på missbruk av antibiotika, särskilt överanvändning.
 - D. Många medlemsstater saknar ett stabilt rättsligt regelverk för att föreskriva och stödja en rationell användning av läkemedel.
 - E. Endast i EU, Island och Norge orsakar antimikrobiell resistens uppemot 400 000 infektioner och 25 000 dödsfall årligen, vilket medför utgifter på minst 1,5 miljarder euro i extra sjukvårdskostnader och produktivitetsförluster.
 - F. Den ökade resistensen mot antimikrobiella medel är en komplex fråga av gränsöverskridande karaktär som beror på en rad olika sammanhängande faktorer. Det krävs en rad interventionsåtgärder på olika nivåer som förutsätter ett starkt samarbete mellan länder och sektorer.
 - G. Det finns en allt större klyfta mellan den tilltagande resistensen mot antimikrobiella medel och utvecklingen av nya antimikrobiella medel. Sedan 1970-talet har endast tre nya systemiskt administrerade antibiotika för multiresistenta Grampositiva bakterier¹ tagits fram. Två tredjedelar av alla dödsfall i unionen till följd av antimikrobiell resistens orsakas av Gramnegativa bakterier, och det finns inga planer på att släppa ut några nya medel på marknaden inom en nära framtid.
 - H. Med tanke på bristen på utveckling av nya antibakteriella läkemedel är det ytterst viktigt att se till att de antimikrobiella medel som finns kan utnyttjas effektivt så länge som

¹ Gramfärgning är en metod för infärgning av bakterier. Bakterierna behandlas med ett violett ämne som de antingen behåller eller tappar. Denna färgningsmetod är vanlig vid klassificering av bakterier.

möjligt genom en återhållsam användning och insatser för att förebygga infektionsspridning samt genom vaccinering, alternativa behandlingar och en kontrollerad dosering av antimikrobiella medel.

- I. Det enda tuberkulosvaccin som finns i dag (BCG) togs fram för mer än 90 år sedan och skyddar inte mot den vanligaste formen av tuberkulos – lungtuberkulos.
- J. Behandlingen mot tuberkulos bygger på antibiotika som togs fram för decennier sedan, och många av dessa har allvarliga toxiska biverkningar.
- K. Antimikrobiell resistens påverkar både människor och djur och har allvarliga konsekvenser för både människors och djurs hälsa. Det finns en koppling mellan användningen av antimikrobiella medel bland djur och spridningen av resistens bland människor, och denna koppling måste undersökas närmare. Det behövs dessutom en samordnad, sektorsövergripande strategi för antimikrobiell resistens som bygger på ett samlat hälsoperspektiv och som riktar sig till både praktiker och användare inom varje sektor.
- L. Det saknas fortfarande tillräckligt detaljerade och jämförbara uppgifter på EU-nivå för att man ska kunna genomföra omfattande kontroller och analyser mellan länder om kopplingen mellan användningen av antimikrobiella medel och antimikrobiell resistens.
- M. Trots att jordbrukarnas främsta mål är att hålla sin djurbesättning frisk och produktiv genom goda jordbruksmetoder (hygien, rätt utfodring, god djurskötsel och god djurhantering) kan djuren fortfarande bli sjuka, och lämplig behandling och veterinärmedicinska läkemedel bör finnas tillgängliga.
- N. Det saknas en enhetlig definition av ”profylaktisk behandling”, och de olika tolkningarna leder till ständiga tvister.
- O. Det finns ett behov av att utbilda och öka medvetenheten hos dem som är involverade i användningen av mikrobiella medel, däribland beslutsfattare, sjukvårdspersonal och allmänheten, så att de som skriver ut och de som lämnar ut läkemedel och medborgarna kan ändra sitt beteende.
- P. Antibiotika är fortfarande receptfria i vissa medlemsstater, och denna praxis försvårar problemet med antimikrobiell resistens.
- Q. Bristande efterlevnad av grundläggande hygienföreskrifter, inte bara på sjukhus utan också i privathushållen, leder till ytterligare spridning av patogener som är resistenta mot antimikrobiella ämnen.
- R. Användningen av diagnostik spelar en väsentlig roll i bekämpningen av antimikrobiell resistens genom att den uppmuntrar till mer anpassade behandlingsmetoder.
- 1. Trots att nästan alla medlemsstater har tagit fram nationella strategier för antimikrobiell resistens i enlighet med rådets rekommendation om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin, anser Europaparlamentet att framstegen med att nå de fastställda målen har varit långsamma och ojämna. Parlamentet vill se ett kraftigt

åtagande från regeringarnas sida om ett fullständigt genomförande utan förseningar på nationell nivå.

2. Europaparlamentet välkomnar kommissionens strategiska femåriga handlingsplan för att bekämpa antimikrobiell resistens, men oroas av att många av åtgärderna bara är upprepningar av de åtgärder som fastställdes för mer än ett decennium sedan i rådets rekommendation av den 15 november 2001 om återhållsam användning av antimikrobiella medel inom humanmedicin¹.
3. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens handlingsplan visserligen går i rätt riktning, men att den inte går tillräckligt långt för att motverka det växande globala hotet från antimikrobiell resistens. Parlamentet anser att åtgärderna i handlingsplanen måste genomföras så snart som möjligt och uppmanar därför kommissionen att ta fram en samlad färdplan med lämpliga politiska åtgärder, inklusive eventuell lagstiftning.
4. Europaparlamentet anser att handlingsplanen bör omfatta alla djur i EU:s djurskyddsstrategi, inklusive exempelvis sällskapsdjur och djur i sportverksamhet, och att den bör framhålla det logiska sambandet mellan djurs hälsa och användning av antimikrobiella medel, liksom kopplingen mellan djurs hälsa och människors hälsa.

Återhållsam användning av antimikrobiella medel i human- och veterinärmedicin

5. Europaparlamentet betonar att det huvudsakliga målet i alla strategier för antimikrobiell resistens är att bevara befintliga antimikrobiella medels effektivitet genom att använda dem på ett ansvarsfullt sätt på rätt terapeutisk nivå och endast när det är absolut nödvändigt i lämplig dos under en avgränsad tid samt att minska användningen av antimikrobiella medel i allmänhet och antimikrobiella medel av kritisk betydelse² i human- och veterinärmedicin i synnerhet. I samband med detta bör man även ta hänsyn till OIE:s förteckning. Parlamentet understryker att det behövs ett aktivt helhetsgrepp som bygger på ett samlat hälsoperspektiv i syfte att få till stånd en bättre och effektivare samordning mellan human- och veterinärmedicinen. Parlamentet efterlyser en starkt övervakning av hur antimikrobiella medel används till spädbarn och småbarn, liksom inom den kliniska behandlingen, där det finns ett behov av att kontrollera och mäta användningen av antimikrobiella medel.
6. Europaparlamentet påpekar att användning av antimikrobiella medel i doser på subterapeutiska nivåer är förbjuden i EU.
7. Europaparlamentet understryker att mer måste göras för att kontrollera användningen av antimikrobiella medel inom veterinärsektorn. Parlamentet motsätter sig starkt regelbunden profylaktisk användning av antimikrobiella medel vid djuruppfödning. Parlamentet ställer sig bakom rådets slutsatser av den 22 juni 2012 där man kräver att den profylaktiska användningen av antimikrobiella medel ska begränsas till fall med fastställda kliniska behov samt att förskrivning och användning av antimikrobiella medel för

¹ EGT L 34, 5.2.2002, s. 13–16.

² Rapport från det tredje mötet i WHO:s rådgivande grupp för integrerad övervakning av antimikrobiell resistens den 14–17 juni 2011 i Oslo i Norge.

besättningsbehandling ska begränsas till de fall där en veterinär har bedömt att det föreligger tydliga kliniska, och i förekommande fall epidemiologiska, skäl till att behandla samtliga djur. Parlamentet betonar att sektorerna för djurhållning och vattenbruk bör inrikta sig på att förebygga sjukdomar genom god hygien, bra anläggningar för djuren och god djurhållning samt strikta biosäkerhetsåtgärder, snarare än profylaktisk användning av antimikrobiella medel. Parlamentet anser att kontrollerna av import av livsmedel från tredjeländer bör skärpas, särskilt med tanke på risken för att sådan import kan innehålla spår av antimikrobiella ämnen som inte ska finnas där.

8. Europaparlamentet konstaterar att antimikrobiell resistens hos boskap varierar mellan arter och mellan olika former av djurhållning.
9. Europaparlamentet uppmanar Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) att särskilt övervaka och analysera situationen beträffande antimikrobiell resistens hos djur över hela EU.
10. Europaparlamentet manar till en återhållsam och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel på djur och efterlyser mer information till veterinärer och jordbrukare för att hjälpa dem att minimera utvecklingen av antimikrobiell resistens. Parlamentet uppmanar till utbyte av bästa praxis för att bekämpa utvecklingen av antimikrobiell resistens, t.ex. antagande av riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel.
11. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda elektroniska registreringssystem för att garantera ett korrekt användningsmönster på enskilda gårdar, i syfte att garantera ansvarsfull och minimal användning.
12. Europaparlamentet understryker att bestämmelserna gällande djurhälsoåtgärder måste ses över, i avsikt att minska användningen av veterinärmedicinska läkemedel. Parlamentet uppmanar kommissionen att på nytt utvärdera gällande bestämmelser om högsta tillåtna djurtäthet inom djuruppfödning, eftersom dagens besättningsstorlek ofta gör det svårt att behandla enskilda djur eller mindre grupper av djur och leder till profylaktisk användning av antimikrobiella medel. Parlamentet anser att man genom att fokusera på avelslinjer med högre motståndskraft mot sjukdomar skulle kunna bidra till att minska användningen av veterinärmedicinska läkemedel vid djuruppfödning, men att detta aldrig får ersätta goda jordbruks- och djurhållningssystem.
13. Europaparlamentet håller med kommissionen om att bestämmelserna för veterinärmedicin och foder innehållande läkemedel bör skärpas, och uppmanar till konsekvens i EU:s bestämmelser och deras genomdrivande.
14. Europaparlamentet anser att man bör införa beprövade metoder för uppfödning av djur för att på ett avgörande sätt minska resistensen. Parlamentet påpekar att särskild hänsyn bör tas vid uppfödning av ungdjur, eftersom de ofta kommer från olika uppfödare och därför utsätts för smittrisk när de förs samman.
15. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta ett lagstiftningsförslag för veterinärsektorn för att minska användningen av tredje och fjärde generationens antimikrobiella medel av kritisk betydelse för människor. Parlamentet betonar att ett

sådant förslag måste bygga på evidensbaserade europeiska riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel i veterinärmedicin.

16. Europaparlamentet anser att den pågående översynen av direktiv 2001/82/EG erbjuder ett viktigt tillfälle att vidta effektiva åtgärder för att minska den antimikrobiella resistensen med hjälp av skärpta bestämmelser för veterinärmedicinska läkemedel, såsom att
 - begränsa rätten att skriva ut antimikrobiella medel till behöriga veterinärer, och
 - göra skillnad på veterinärers rätt att både skriva ut och sälja antimikrobiella medel, och därigenom få bort de ekonomiska incitamenten att skriva ut.
17. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att följa upp sin handlingsplan för antimikrobiell resistens med konkreta initiativ för att införa de 12 åtgärderna och att publicera sin framstegsrapport om genomförandet av handlingsplanen för antimikrobiell resistens före utgången av 2013. Denna rapport bör omfatta en översyn av de minskningar i veterinära antimikrobiella medel som har uppnåtts i varje medlemsstat.
18. Europaparlamentet understryker att det finns betydande skillnader mellan medlemsstaterna i hur antibiotika används och distribueras. Parlamentet uppmanar kommissionen att utvärdera och övervaka medlemsstaternas genomförande av relevant unionslagstiftning om antimikrobiella medel, särskilt med avseende på den obligatoriska receptbeläggningen av antibiotika inom sektorerna för human- och veterinärmedicin och förbudet mot antimikrobiella medel som tillväxtfrämjade medel i foder.
19. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att undersöka villkoren för förskrivning och försäljning av antimikrobiella medel för att fastställa huruvida förfaranden inom human- eller veterinärmedicin kan leda till överdriven förskrivning, överanvändning eller missbruk av dessa medel.
20. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra insatser för att det ska bli praxis att ha en epidemiolog på alla sjukhus.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att kontrollera användningen av nanosilver i konsumentprodukter, eftersom detta kan öka mikroorganismernas resistens mot silver, inklusive nanosilver och silverbaserade blandningar, vilket kan begränsa användbarheten av nanosilver i medicintekniska produkter och andra medicinska tillämpningar.
22. Europaparlamentet understryker att diagnostik måste tillämpas i större utsträckning för att göra diagnoserna mer precisa, vilket kan minska användningen av antimikrobiella medel.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra arbetet med att rutinmässigt undersöka sjukhusutbrott samt den roll som spridningen av läkemedelsresistenta kloner spelar i samband med dessa utbrott.

Prevention

24. I syfte att begränsa olämplig användning och okontrollerad tillgång till antimikrobiella medel, bland annat genom ökad olaglig internetförsäljning, välkomnar Europaparlamentet

medlemsstaternas initiativ att se över den rättsliga ställningen för alla antimikrobiella medel som administreras oralt, genom inandning eller parenteralt (inklusive malariamedicin, antivirala läkemedel och svampdödande medel) som patienter fortfarande kan köpa receptfritt. Parlamentet betonar att receptfri försäljning av antimikrobiella medel inte bör vara tillåtet, eftersom detta uppmuntrar till självbehandling, ofta på felaktiga grunder. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att öka medvetenheten om receptfri och olaglig försäljning av antimikrobiella medel inom sektorerna för human- och veterinärmedicin.

25. Europaparlamentet konstaterar att vaccin spelar en viktig roll när det gäller att begränsa utvecklingen av antimikrobiell resistens, eftersom de minskar den mängd antimikrobiella medel som behövs för att behandla infektioner, men menar att detta, vad gäller sektorn för veterinärmedicin, aldrig får ersätta goda jordbruks- och djurhållningssystem. Parlamentet uppmanar kommissionen att se över vilka ytterligare förebyggande åtgärder som kan vidtas för att minska smitt- och sjukdomsspridning inom djurhållningen.
26. Europaparlamentet förespråkar främjande av hållbara djurhållningssystem, som bygger på goda driftsmetoder där man använder resurserna så effektivt som möjligt och där man minskar jordbrukarnas beroende av dyr och ohållbar läkemedelsanvändning som utgör en stor risk för miljön och folkhälsan.
27. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att tillsammans med behöriga EU-byråer och organ ta fram och främja riktlinjer som ska ingå i ett helhetsgrepp för en återhållsam användning av antimikrobiella medel, i syfte att minska onödig och olämplig exponering för antimikrobiella medel inom human- och veterinärmedicin, djurhållning, jordbruk, vattenbruk och trädgårdsodling.
28. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inför den kommande översynen av den europeiska lagstiftningen om veterinärmedicinska läkemedel kategorisera foderläkemedel som "läkemedel" och inte som "foder", för att se till att det omtvistade området foderläkemedel i framtiden övervakas enligt läkemedelslagstiftningen och kontrolleras av myndigheterna i enlighet med detta samt att foderläkemedel måste vara receptbelagda.
29. Europaparlamentet understryker att förebyggande och kontroll av infektioner är en viktig grundsten i bekämpningen av antimikrobiell resistens. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att förbättra infektionskontrollerna och att arbeta för god hygien – särskilt handhygien, framför allt i känsliga miljöer såsom inom sjukvården – för att förhindra spridningen av infektioner och minska behovet av antibiotika. Parlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att öka utbytet av bästa metoder för att förebygga och minska vårdrelaterade infektioner och att utvidga den epidemiologiska forskningen om vårdrelaterade infektioner som orsakas av MRSA och *Clostridium difficile* samt andra nya multiresistenta organismer.

Utveckling av nya antimikrobiella medel eller alternativa behandlingar

30. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att främja insatser som syftar till att utveckla nya och innovativa företagsmodeller för offentlig-privata partnerskap där man gör åtskillnad mellan dels investeringar i forskning och utveckling om nya antibiotika och diagnosverktyg, dels försäljningstransaktioner, för att förbättra

tillgången till antimikrobiella medel till överkomliga priser och för att undvika att antimikrobiella medel används i onödan.

31. Europaparlamentet efterlyser mer, och bättre samordnad, forskning om nya antimikrobiella medel, om andra alternativ (vaccinering, biosäkerhet och avel för bättre resistens) och om faktabaserade strategier för att undvika och begränsa infektionssjukdomar hos djur.
32. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att påskynda forsknings- och utvecklingsarbetet med att få fram nya verktyg i kampen mot tuberkulos och läkemedelsresistent tuberkulos.
33. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att investera i forskning och utveckling som är inriktad på att hitta alternativ till användningen av antimikrobiella medel inom djurhållningen samt att stödja innovativa jordbruksmetoder, i enlighet med målen i det framtida europeiska innovationspartnerskapet för produktivitet och hållbarhet inom jordbruket.
34. Europaparlamentet understryker vikten av att begränsa användningen av antimikrobiella medel av kritisk betydelse och nyligen framtagna antimikrobiella medel och tekniker för användning i human- och veterinärmedicin. Det är dessutom viktigt att på lämpligt sätt fokusera användningen av antimikrobiella medel av kritisk betydelse på specifika fall.
35. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka nya regleringsstrategier, t.ex. överförbara immateriella rättigheter och förlängning av giltighetstider för patent, i syfte att uppmuntra investeringar från den privata sektorn i utvecklingen av antimikrobiella medel.
36. Europaparlamentet noterar den betydelse som tillgången till snabba, tillförlitliga diagnosverktyg till överkomliga priser har i utvecklingen av nya behandlingsstrategier.
37. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att undersöka nya regleringsstrategier inriktade på att stödja forskningen för framtagande av nya antimikrobiella medel, vilket kan ge skattemässigt gynnsamma effekter både för allmänheten och för den privata sektorn.
38. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att stärka incitamenten för samarbete mellan den offentliga och den privata sektorn för att få fart på den antimikrobiella forskningen och utvecklingen. Parlamentet anser att det är ytterst viktigt att man delar med sig av kunskaper och samordnar resurser genom innovativa offentlig-privata partnerskap för att säkerställa den kliniska effekten hos och tillgängligheten av de antimikrobiella medel som finns.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att som en del av Europa 2020-strategin se till att jordbrukare inom hela EU kan få tillgång till smarta, effektiva och alternativa medel för att bota sina djur, även för mindre vanligt förekommande användning och mindre vanligt förekommande arter, där det för närvarande finns en stor brist på veterinärmedicinska läkemedel.

40. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att se till att det tas fram och tillhandhålls fler verktyg som kan användas på gården för tidig och snabb diagnos och kontroll av sjukdomar, samt breda och effektiva diagnossystem på medlemsstatsnivå som kan få fram resultat i god tid om bakteriologiska undersökningar utförs.

Övervakning och rapportering

41. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att eftersträva ökat samarbete och större samordning när det gäller tidig upptäckt av, varning för och samordnade insatser mot antimikrobiell resistens hos patogena bakterier hos människor, djur och fiskar samt i livsmedel för att kontinuerligt övervaka omfattningen och utvecklingen av antimikrobiell resistens. Medlemsstaterna uppmuntras vidare att inrätta nationella databaser enligt enhetliga kriterier där försäljare, veterinärer och jordbrukare måste dokumentera administreringen och användningen av antibiotika.
42. Europaparlamentet betonar att det i vissa medlemsstater fortfarande saknas god information om användningen av antimikrobiella medel. Parlamentet betonar vikten av att inrätta ett effektivt europeiskt nätverk för nationella övervakningssystem inom sjukvårdssektorn och veterinärsektorn på grundval av enhetliga standarder för alla medlemsstater för att sammanställa tydliga, jämförbara, transparenta och aktuella referensuppgifter om användningen av antimikrobiella läkemedel. Parlamentet anser att detta nätverk bör baseras på de övervakningssystem som redan finns och som administreras av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa), ECDC:s europeiska nätverk för övervakning av användningen av antimikrobiella medel (ESAC-Net), ECDC:s europeiska nätverk för övervakning av antimikrobiell resistens (EARS-Net), ECDC:s nätverk för livsmedels- och vattenburna sjukdomar (FWD-Net) och Europeiska läkemedelsmyndighetens projekt för europeisk övervakningen av veterinär användning av antimikrobiella medel (Esvac).
43. Europaparlamentet anser att de insamlade uppgifterna om användning av antimikrobiella medel uteslutande bör göras tillgängliga för experter, behöriga myndigheter och berörda beslutsfattare.
44. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 12 maj 2011 om antibiotikaresistens, där parlamentet underströk behovet av att skapa sig en fullständig bild av när, var, hur och på vilka djur antimikrobiella medel används, och anser att sådana uppgifter skyndsamt bör samlas in, analyseras och offentliggöras av kommissionen. Insamlade uppgifter bör vara enhetliga och göras jämförbara för att möjliggöra dels en ordentlig analys, dels effektiva, samordnade och artspecifika åtgärder som är anpassade till olika typer av djurhållning, i syfte att bekämpa antimikrobiell resistens på både EU- och medlemsstatsnivå.
45. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin framstegsrapport om genomförandet av handlingsplanen för antimikrobiell resistens ta med en översikt över varje medlemsstats minskade användning av veterinära antimikrobiella medel.
46. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ålägga medlemsstaterna att med hjälp av databaser bedriva en effektiv och omfattande övervakning av användningen av antimikrobiella medel inom djurhållningen. Parlamentet påpekar att det är obligatoriskt att registrera antimikrobiella medel inom jordbruket.

47. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att se till att övervakning och kontroll av resistens bedrivs separat för boskapsdjur, husdjur och djur i sportverksamhet etc. Inga extra ekonomiska eller administrativa bördor bör läggas på jordbrukarna, djuruppfödarna eller veterinärerna.
48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att främja närmare och sektorsövergripande samarbeten mellan berörda myndigheter och sektorer för att uppmuntra till en mer integrerad veterinär-humanmedicinsk strategi och övervaka genomförandet av nationella strategier mot antimikrobiell resistens.
49. Europaparlamentet understryker behovet av att stödja hållbara system för livsmedelsproduktion, vilka, i motsats till de industriella jordbruken, potentiellt löper mindre risk att exponeras för antimikrobiell resistens.
50. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att se till att framtida mätningar och rapporter om användningen av antimikrobiella medel hos såväl människor som djur breddas och inte visar endast den totala mängd antimikrobiella medel som används utan också klasser av antimikrobiella medel, behandlingsperioder osv.

Informationsspridning och utbildning

51. Europaparlamentet konstaterar att det krävs nytänkande, nya vanor och utbildning bland patienter, jordbrukare, farmaceuter, läkare, veterinärer och andra praktiker inom human- och veterinärmedicinen för att man ska kunna främja en lämplig användning av antimikrobiella medel. Det behövs således effektivare och fortlöpande informations- och utbildningsinsatser, liksom omfattande information i skolorna, i regel från en tidig ålder, på både nationell och europeisk nivå för att öka medvetenheten om konsekvenserna av en felaktig användning av antimikrobiella medel.
52. Europaparlamentet konstaterar att den vanligaste anledningen till att antibiotika används är för att behandla vanliga förkylningar och att man skulle vinna mycket på om allmänheten visste att vanliga förkylningar är virusinfektioner medan antibiotika endast hjälper mot bakterieinfektioner.
53. Europaparlamentet välkomnar Europeiska antibiotikadagen (18 november), som inrättades för att främja en mer ansvarsfull användning av antimikrobiella medel. Parlamentet anser dock att man bättre skulle kunna synliggöra och utnyttja denna dag genom samordnade, innovativa och slagkraftiga kampanjer baserade på de erfarenheter som gjorts inom andra framgångsrika europeiska och internationella initiativ. Parlamentet uppmanar kommissionen att inrätta permanenta åtgärder för att upplysa om korrekt dosering av receptbelagd antibiotika.
54. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att sammanställa en förteckning över bästa praxis när det gäller att genomföra effektiva informationskampanjer och fortbildningskurser med målet att öka medvetenheten om antimikrobiell resistens, eftersom information till medborgarna och inte bara till sjukvårds- och veterinärpersonal är avgörande för att öka medvetenheten och därmed för att förbättra det förebyggande arbetet. Ett exempel är det arbete som utförs av Epruma, ett europeiskt initiativ med flera

aktörer som stödjer genomförandet av informationskampanjer om en ansvarsfull användning av läkemedel till djur.

55. Europaparlamentet anser att man måste ta fram effektiva informations- och upplysningskampanjer för att öka medvetenheten om farorna med den oavsiktliga spridningen av antimikrobiella ämnen på sjukhus och i privathushåll och hur detta kan förhindras.
56. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i studien om hur bipacksedeln och faktarutan kan förbättras undersöka om informationen till patienten om antibiotika kan förbättras, t.ex. på följande sätt: ”Vänligen ta dessa antibiotika endast om de har skrivits ut av din läkare och ta dem enligt anvisningarna. Felaktig användning av antibiotika kan skapa resistens, vilket kan skada både dig och andra”.

Internationellt samarbete

57. Europaparlamentet framhåller att det ökande antalet internationella resor och framför allt den globala handeln med livsmedel och foder kan öka spridningen av antimikrobiell resistens över gränserna. Parlamentet anser att endast samordnade internationella åtgärder som vidtas i god tid och som undviker överlappningar och har tillräcklig tyngd kan minska det internationella hot mot allmänhetens hälsa som antimikrobiell resistens utgör.
58. Europaparlamentet är medveten om betydelsen av de internationella initiativ som antagits av WHO, Världsgesundhetsorganisationen för djurhälsa (OIE), FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation (FAO) och andra globala organisationer. Parlamentet betonar dock vikten av att internationellt antagna standarder och riktlinjer följs globalt. Parlamentet uppmanar kommissionen att i sin utvärdering av genomförandet av den aktuella handlingsplanen för antimikrobiell resistens rapportera om medlemsstaternas framsteg när det gäller viktiga internationella åtaganden på området.
59. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av den transatlantiska arbetsgruppen för antimikrobiell resistens (Tatfar) och de rekommendationer som antogs i september 2011 för det framtida samarbetet mellan Förenta staterna och EU. Det behövs framför allt särskilda åtgärder för att främja
- insamling av jämförbara data och datadelning för veterinära antimikrobiella ämnen,
 - utarbetande av gemensamma riktlinjer utifrån bästa praxis för hantering av vårdrelaterade infektioner,
 - utökat samarbete mellan den amerikanska myndigheten Food and Drug Administration och Ema om samordnade strategier för att göra det lättare att ta fram antibakteriella läkemedel och lagstiftning, särskilt under den kliniska prövningsfasen.
60. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att bygga vidare på det arbete som gjorts av den transatlantiska arbetsgruppen för antimikrobiell resistens och att stödja likartade multilaterala och bilaterala åtaganden för att tillsammans med andra internationella partner förebygga och kontrollera antimikrobiell resistens.

61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att uppmuntra och stödja internationella riskhanteringsinitiativ såsom WHO:s förteckning över antimikrobiella medel av kritisk betydelse för humanmedicinen och OIE:s förteckning över antimikrobiella medel av betydelse för veterinärmedicinen.
62. Europaparlamentet stöder en internationell strategi för att kontrollera förfalskade antimikrobiella medel i enlighet med WHO:s riktlinjer.

o

o o

63. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaterna.

MOTIVERING

Sedan penicillinet upptäcktes på 1930-talet har antimikrobiella medel revolutionerat den medicinska och den veterinärmedicinska praxisen. Detta har lett till en betydande minskning av dödligheten i ett stort antal allvarliga och ofta dödliga bakterieinfektioner, samtidigt som det har banat väg för innovativa invasiv kirurgi. De extraordinära framsteg som har gjorts sedan antibiotika uppfanns riskerar dock att undergrävas av det växande hot som antimikrobiell resistens utgör.

Med antimikrobiell resistens avses en mikroorganisms förmåga att växa och överleva vid en bestämd koncentration av ett antimikrobiellt ämne som vanligen är tillräcklig för att döda eller hämma tillväxten av mikroorganismer av samma art. Denna typ av organismer kan således utveckla stor resistens mot vissa antimikrobiella medel som de normalt är känsliga för¹.

Evolutionen av sjukdomsframkallande mikroorganismer och deras anpassning har lett till att många antimikrobiella medel, efter 80 år av omfattande användning, förlorat sin verkan. Denna förestående kris har två principiella och sammanhängande orsaker, nämligen den olämpliga användningen av antimikrobiella medel i human- och veterinärmedicin och en fyrtioårig eftersläpning när det gäller utveckling av nya antimikrobiella medel på grund av den låga kapitalavkastningen på investeringar i forskning och utveckling.

Problemet med antimikrobiell resistens har förvärrats ytterligare genom framväxten av multiresistenta bakterier, vilka kan stå emot flera olika typer av antimikrobiella medel och begränsa behandlingsalternativen för både människor och djur, förlänga tillfrisknandet eller leda till att behandlingen misslyckas.

Många känner till den mycket svårbehandlade bakterien MRSA (meticillinresistent *Staphylococcus aureus*) som ofta sprids av patienter som rör sig mellan olika sjukhus, men listan över infektioner orsakade av multiresistenta bakterier är lång och inbegriper bland annat urinvägsinfektioner, lunginflammation och tuberkulos. Enligt Världshälsoorganisationen (WHO) finns det minst 440 000 enskilda fall av multiresistent tuberkulos i världen som orsakar över 150 000 dödsfall per år².

Föga överraskande belastas det europeiska sjukdomssystemet redan med ökade utgifter till följd av infektioner orsakade av antimikrobiell resistens. Läkemedlen för att behandla dessa sjukdomsfall är ofta mycket dyra, och behandlingsplanerna är ofta längre och mer komplexa. Enligt WHO och Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ECDC) orsakade under 2007 resistenta infektioner över 2,5 miljoner extra sjukhusdagar i EU, Norge och Island³ och 25 000 dödsfall i samma region⁴. Om vi inte gör gemensam sak för att komma till rätta med det växande problem som antimikrobiell resistens utgör kommer dessa siffror att öka avsevärt under kommande år.

¹ http://www.vmd.defra.gov.uk/pdf/leaflet_antimicrobials.pdf

² <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs194/en/>

³ http://whqlibdoc.who.int/publications/2012/9789241503181_eng.pdf

⁴ http://www.ecdc.europa.eu/en/aboutus/organisation/Director%20Speeches/20120314_AMR_presentation_Copenhagen_EUpresidency.pdf

Dagens sjukvård snabbar dessutom på framväxten av läkemedelsresistenta organismer, bland annat genom en felaktig användning av antimikrobiella medel, t.ex. överdriven och oansvarig dosering, intag av antibiotika av dålig kvalitet och avbrytande i förtid av en av läkare ordinerad behandling. Detta slöseri med antimikrobiella medel förvärras av den koppling som finns mellan användningen av dessa medel inom djuruppfödning och spridningen av resistens bland människor.

Alla bakterier har en naturlig anpassningsförmåga som gör att de kan utveckla gener som gör dem resistenta mot antimikrobiella medel, och genom att döda mottagliga bakterier utövar antimikrobiella medel selektivt tryck som främjar överväxt av bakterier som bär på resistenta gener. Alltför långvarig användning av antimikrobiella medel bidrar således till den omfattande spridningen av resistenta stammar.

Problemet förvärras av den kraftiga tillbakagången i utvecklingen av nya antimikrobiella medel. Samtidigt som listan över läkemedelsresistenta mikroorganismer fortsätter att växa, är relativt få – och för vissa läkemedelsresistenta organismer inga – nya antimikrobiella medel under utveckling. Till följd av detta kommer problemet med infektioner som blir allt svårare att behandla att förvärras ytterligare, om inte samordnade förebyggande åtgärder och kontrollåtgärder vidtas för att komma till rätta med problemet med antimikrobiell resistens.

Konsekvenserna är mycket oroväckande: Antimikrobiella medel, som kostar tiotals miljoner euro i forskning och utveckling och behöver nära ett årtionde för att komma ut på marknaden, tenderar att fungera under en allt kortare tid. I takt med att resistensen sprider sig och de antimikrobiella medlens livslängd minskar och antalet tillgängliga antimikrobiella medel minskar blir gapet mellan infektioner och kontroll allt större. Enligt WHO hotar problemet med resistenta bakterier att ta oss tillbaka till tiden före antibiotika.¹

Infektionssjukdomar låter sig inte stoppas av nationsgränser vilket gör framväxten av läkemedelsresistenta mikroorganismer till ett globalt problem, och det måste också behandlas som sådant. Det är dock fortsatt viktigt att EU vidtar samordnade åtgärder för att ta itu med detta problem. Under det senaste årtiondet har rådet och Europaparlamentet i sina slutsatser respektive resolutioner konsekvent uppmanat till en återhållsam användning av befintliga antimikrobiella medel och efterlyst initiativ för att utveckla nya. Föredraganden anser att dessa slutsatser och resolutioner en gång för alla och omgående måste omsättas i handling, både av medlemsstaterna och av unionen som helhet.

Det är viktigt att understyrka att det inte finns någon universallösning på problemet med antimikrobiell resistens, utan att det snarare krävs en mångfacetterad strategi, som inbegriper följande:

Återhållsam användning av antimikrobiella medel i human- och veterinärmedicin

Först och främst är det absolut nödvändigt att garantera en återhållsam användning av antimikrobiella medel. Detta innebär att endast antibiotika som förskrivits av en läkare ska användas och att man ska undvika att ta antibiotika i onödan, t.ex. för att behandla vanliga virussjukdomar hos människor. Samma återhållsamma användning måste tillämpas inom veterinärsektorn. För att uppnå detta måste både kommissionen och medlemsstaterna arbeta

¹ <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs194/en/>

tillsammans för att ta fram lämpliga strategiska handlingsplaner som uppmuntrar till en återhållsam användning.

Prevention

Det behövs bättre åtgärder för att förhindra både utvecklingen och spridningen av läkemedelsresistens. Bland annat måste övervakningen och rapporteringen om läkemedelsresistenta organismer förbättras, och smittskyddsåtgärderna måste effektiviseras, liksom användningen av vaccinering.

Utveckling av nya antimikrobiella medel eller alternativa behandlingar

Samtidigt som det är viktigt att begränsa framväxten av läkemedelsresistenta organismer, är det även viktigt att främja utvecklingen av nya antimikrobiella medel. Ett alternativ skulle kunna vara offentlig-privata partnerskap. Det är dock även viktigt att undersöka nya regleringsstrategier som kan stimulera till industriforskning och utveckling av nya antimikrobiella medel, samtidigt som patientsäkerheten tryggas.

Övervakning och rapportering

För att åtgärderna ska bli effektiva krävs det korrekta och aktuella uppgifter från samtliga medlemsstater. Det är därför viktigt med ett Europaövergripande system för övervakning av både sjukvårdssektorn och veterinärsektorn. Ett problem som måste ägnas särskild uppmärksamhet är behovet av tydliga, jämförbara, transparenta och aktuella referensuppgifter om användningen av antimikrobiella medel runtom i medlemsstaterna.

Informationsspridning och utbildning

Utbyte av bästa praxis, tillsammans med bättre informationsspridning och utbildning bland praktiker inom både veterinärsektorn och sjukvårdssektorn, behövs för att bekämpa den ökade resistensen mot antimikrobiella medel. Det är också viktigt att förbättra informationsspridningen om detta problem till allmänheten för att man ska kunna garantera en återhållsam användning bland patienter.

Internationellt samarbete

Med tanke på att infektioner inte låter sig stoppas av nationsgränser är det viktigt att problemet behandlas på internationell nivå. Det arbete som gjorts av den transatlantiska arbetsgruppen för antimikrobiell resistens är en utmärkt modell för internationellt samarbete om antimikrobiell resistens, och liknande multilaterala och bilaterala åtaganden bör uppmuntras.

15.10.2012

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR JORDBRUK OCH LANDSBYGDENS UTVECKLING

till utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

över den mikrobiella utmaningen – allt större hot från antimikrobiell resistens
(2012/2041(INI))

Föredragande: Martin Häusling

FÖRSLAG

Utskottet för jordbruk och landsbygdens utveckling uppmanar utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att kommissionens handlingsplan visserligen går i rätt riktning, men att den inte går tillräckligt långt för att motverka den växande globala hotet från antimikrobiell resistens. Parlamentet anser att åtgärderna i handlingsplanen måste genomföras så snart som möjligt och uppmanar därför kommissionen att ta fram en samlad färdplan med lämpliga politiska åtgärder, inklusive lagstiftning.
2. Europaparlamentet anser att handlingsplanen bör omfatta alla djur i EU:s djurskyddsstrategi, inklusive exempelvis sällskapsdjur och djur i sportverksamhet, och att den bör framhålla det logiska sambandet mellan djurs hälsa och användning av antimikrobiella medel, liksom kopplingen mellan djurs hälsa och människors hälsa.
3. Europaparlamentet håller med om att det krävs ett helhetsperspektiv, som bygger på återhållsam och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel, ständiga förbättringar av biosäkerheten och djurhållningssystem som främjar god djurhälsa, gör det möjligt för djuren att leva arttypiskt, minimerar förekomsten av sjukdomar och begränsar överföring av sjukdomar – vilket minskar behovet av att skriva ut antimikrobiella medel.
4. Europaparlamentet anser att man bör införa beprövade metoder för att på ett avgörande sätt minska resistensen vid djurhållning. Parlamentet påpekar att man särskilt bör beakta ungdjur, eftersom de ofta kommer från olika uppfödare och därför utsätts för särskild smittrisk när de förs samman.

5. Europaparlamentet efterlyser mer, och bättre samordnad, forskning om nya antimikrobiella medel, om andra alternativ (vaccinering, biosäkerhet och resistensförädling) och om faktabaserade strategier för att undvika och begränsa infektionssjukdomar hos djur.
6. Europaparlamentet föreslår att forskning, innovation, bättre kommunikation samt bättre utbildning beträffande användningen av antimikrobiella medel bör främjas.
7. Europaparlamentet förespråkar främjande av hållbara djurhållningssystem, som bygger på goda driftsmetoder där man använder resurserna så effektivt som möjligt och där man minskar jordbrukarnas beroende av dyr och ohållbar läkemedelsanvändning som utgör en stor risk för miljön och folkhälsan.
8. Europaparlamentet håller med kommissionen om att bestämmelserna för veterinärmediciner och foder innehållande läkemedel bör skärpas, och uppmanar till konsekvens i EU:s bestämmelser och deras genomdrivande.
9. Europaparlamentet påpekar att användning av antimikrobiella medel i doser på subterapeutiska nivåer är förbjuden i EU.
10. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att försäkra sig om att förbudet mot användning av antimikrobiella medel för tillväxtstimulans, som utfärdades 2006, verkligen tillämpas i medlemsstaterna.
11. Europaparlamentet anser att en jordbrukares främsta mål måste vara att, genom lämpliga uppfödningssystem, hålla sina djur friska och produktiva och trygga djurens välbefinnande. Parlamentet understryker dock att en korrekt användning av antimikrobiella medel är ett nödvändigt redskap för djurens välbefinnande.
12. Europaparlamentet konstaterar att antimikrobiell resistens hos djur varierar mellan arter och mellan olika former av djurhållning.
13. Europaparlamentet understryker att det huvudsakliga målet är att upprätthålla de antimikrobiella medlens förmåga att effektivt bekämpa sjukdomar hos både djur och människor, samtidigt som användningen av antimikrobiella medel strikt begränsas till det absolut nödvändiga. Parlamentet föreslår därför att man begränsar och gradvis slutar behandla djur med sådana antimikrobiella medel som av WHO har klassats som antibiotika av kritisk betydelse för människor.
14. Europaparlamentet konstaterar att vaccin är av stor betydelse i arbetet för att begränsa sjukdomar och minska den antimikrobiella användningen, inom ramen för sunda djurhållningsmetoder. Parlamentet anser att vaccin inte bör vara ett substitut för sund djurhållning eller för lämpliga biosäkerhetsåtgärder. Veterinärer bör endast skriva ut antibiotika då det finns goda skäl att göra så.
15. Europaparlamentet uppmanar Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) att särskilt övervaka och analysera situationen beträffande antimikrobiell resistens hos djur över hela EU.

16. Europaparlamentet manar till en återhållsam och ansvarsfull användning av antimikrobiella medel på djur och efterlyser mer information till veterinärer och jordbrukare för att hjälpa dem att minimera utvecklingen av antimikrobiell resistens. Parlamentet uppmanar till utbyte av bästa praxis, som kan fungera som viktiga verktyg för att bekämpa utvecklingen av antimikrobiell resistens, t.ex. antagande av riktlinjer för återhållsam användning av antimikrobiella medel.
17. Europaparlamentet uppmanar till fortsatta ansträngningar för att se till att antimikrobiella medel enbart används där det är motiverat, för både djur och människor.
18. Europaparlamentet betonar att det i vissa medlemsstater saknas god information om användningen av antimikrobiella medel och att det finns behov av öppna, sammanhängande och enhetliga uppgifter.
19. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att använda elektroniska registreringssystem för att garantera ett korrekt användningsmönster på enskilda gårdar, i syfte att garantera ansvarsfull och minimal användning.
20. Europaparlamentet erinrar om sin resolution av den 12 maj 2011 om antibiotikaresistens, där parlamentet underströk behovet av att skapa sig en fullständig bild av när, var, hur och på vilka djur antimikrobiella medel används, och anser att sådana uppgifter skyndsamt bör samlas in, analyseras och offentliggöras av kommissionen. Insamlade uppgifter bör vara enhetliga och göras jämförbara för att möjliggöra dels en ordentlig analys, dels effektiva, samordnade och artspecifika åtgärder som är skraddarsyddade för olika typer av djurhållning, i syfte att bekämpa antimikrobiell resistens på både EU- och medlemsstatsnivå.
21. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att i sin framstegsrapport om genomförandet av handlingsplanen för antimikrobiell resistens ta med en översikt över varje medlemsstats minskade användning av veterinära antimikrobiella medel.
22. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att ålägga medlemsstaterna att med hjälp av databaser bedriva en effektiv och omfattande övervakning av användningen av antimikrobiella medel inom djurhållningen. Parlamentet påpekar att användningen av antimikrobiella medel inom jordbruket redan nu måste registreras.
23. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att vidta alla nödvändiga åtgärder för att skapa ett brett och effektivt diagnossystem på medlemsstatsnivå, som kan garantera snabba resultat vid genomförande av bakteriologiska undersökningar.
24. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaternas att se till att övervakning och kontroll av resistenser bedrivs separat för boskapsdjur, husdjur och djur i sportverksamhet etc. Inga extra ekonomiska eller administrativa bördor bör läggas på jordbrukarna, djuruppfödarna eller veterinärerna.
25. Europaparlamentet anser att de insamlade uppgifterna om användning av antimikrobiella medel uteslutande bör göras tillgängliga för experter, behöriga myndigheter och berörda beslutsfattare.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	11.10.2012
Slutomröstning: resultat	+ : 35 - : 1 0 : 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	John Stuart Agnew, Eric Andrieu, José Bové, Luis Manuel Capoulas Santos, Vasilica Viorica Dăncilă, Michel Dantin, Paolo De Castro, Albert Deß, Diane Dodds, Herbert Dorfmann, Robert Dušek, Mariya Gabriel, Iratxe García Pérez, Julie Girling, Béla Glattfelder, Martin Häusling, Esther Herranz García, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Jarosław Kalinowski, Elisabeth Köstinger, Agnès Le Brun, George Lyon, Gabriel Mato Adrover, Mairead McGuinness, James Nicholson, Rareş-Lucian Niculescu, Wojciech Michał Olejniczak, Georgios Papastamkos, Marit Paulsen, Britta Reimers, Alfreds Rubiks, Czesław Adam Siekierski, Sergio Paolo Francesco Silvestris, Alyn Smith, Janusz Wojciechowski
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Alejandro Cercas, Ismail Ertug, Petri Sarvamaa

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	6.11.2012
Slutomröstning: resultat	+: 62 -: 0 0: 0
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Martina Anderson, Elena Oana Antonescu, Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Nessa Childers, Yves Cochet, Tadeusz Cymański, Chris Davies, Anne Delvaux, Edite Estrela, Jill Evans, Karl-Heinz Florenz, Elisabetta Gardini, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Cristina Gutiérrez-Cortines, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Christa Kläß, Eija-Riitta Korhola, Holger Krahmer, Jo Leinen, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panayotov, Antonia Parvanova, Andres Perello Rodriguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Dagmar Roth-Behrendt, Kārlis Šadurskis, Carl Schlyter, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Bogusław Sonik, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Anja Weisgerber, Åsa Westlund, Sabine Wils, Marina Yannakoudakis
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Frieda Brepoels, Nikos Chrysogelos, Christofer Fjellner, Julie Girling, Jutta Haug, Riikka Manner, Britta Reimers, Alda Sousa, Marita Ulvskog, Kathleen Van Brempt, Andrea Zannoni